

isteni szikra», komédia 4 felv. Bem. 1913. április 3-án, Magyar Színház. (Bolgár előadása 1914. karácsonyán, Szófiában.) »A kiasszony férje«, vj. 3 felv. Bem. 1915. dec 4-én. U. o. 100-adszor: 1916. nov. 18. (Ebből a vígjátékból készült Harmath Imre: »Az utolsó Veréb-lyány« c. operettje. Bem. 1928. okt. 13. Fővárosi Operett Színház.) Newyorkban a Lyceum Theaterben Victor Herbert zenéjével 1923. aug. 27-én került bemutatásra. »Egy férj, aki mindent tud.« Komédia 3 felv. Bem. 1918. szept. 20. U. o. »Háztűznéző«, operett 1 felv. Zen. szerz.: Harsányi Zsolt verseire Reinitz Béla. Bem. 1918. dec. 17-én, Medgyaszay Színház. »A vörös ember«, vj. 3 felv. Társ-szerző: Liptai Imre. Bem. 1924. dec. 13. Magyar Színház. »A védtelen nő«, komédia 3 felv. Bem. 1925. dec. 4. U. o. »Naplopó«, operett 3 felv. Tsz.: Liptai Imre. Verseit írta: Kulinyi Ernő. Zen. szerz.: Marton Géza. Pécs, 1929. apr. 27-én.

Dréhr Imre, (nagyszentmiklósi) népjó-léti államtitkár.. Munkás ember élet-rajzánál az általa produkált munka-eredményeket kellene először ismertetni. A politikus, főként a szociálpolitikus munkaeredménye három eredő együtt-működéséből származik: az ész, a szív és a szorgalom. Ezeket pedig a teljesített munkától épúgy nem lehet elvonatkoztatni, mint az egyéntől. Minthogy pedig az élő forrásnál, mely hivatva van még hosszú ideig üdítő enyhet nyújtani, fontosabb maga a forrás, mint a már kibuggyant, és üdítő enyhet nyújtó ital, nézzük meg először a forrást, a teljesített munkák forrását: az embert. Dréhr Imre sz. 1889. febr. 18-án, *Budapesten*. Tisztviselő-patricius családból származott. Atyja az állam-nyomda ny. igazgatója, h. államtitkár. A budai Vár lejtőin lévő Ferenc József intézet gimnáziumában nevelkedett. Egye-temi éveiben már kivált a tömegből: diák-vezér, 1912—13-ban az Egyetemi Kör el-nöke. Egyetemi tanulmányainak sikeres befejezése után haladéktalanul munkához látott. Egyéni kvalitása, alapos készsége, törhetetlen akaratereje és kitartó ügybuz-galma, bármihez fog, rövidesen az első-közé emeli. De a közgazdasági klavia-tura már szűknek bizonyul. Napról-napra

jelennek meg cikkei, tanulmányai a napi sajtóban és a szakirodalomban, melyek szociálpolitikai vonatkozásuak. Ebben a tárgykörben tartott felolvasásai és vita-előadásai nagy érdeklődést váltanak ki. A munkahiány esetére való biztosítás gon-dolatából kiindulva nagy energiával har-col szóban és írásban a gyakorlati szociál-politika, elsősorban a munkásbiztosításnak minden irányában: a segítés mérvének és a segítettők tömegének kiterjesztése érdeké-ben. A szociálpolitikának szentelve min-den idejét, a tudományos, az agitatórikus és politikai tevékenységek mellett — újabb működési körében újabb, de most már nem közgazdasági, hanem szociálpolitikai vonatkozású tisztségeket vállalt. Így vál-tották fel a lukratív tisztségeket a csak munkát jelentő szociális elfoglaltságok. — Első teendője az volt, hogy régi kidolgo-zott terveit megvalósítsa. Az új munkás-biztosítási, valamint az aggkori biztosítási törvény — a Lex Vass. I. és II. — főként az ő nevéhez fűződik. Munkássága jut-al-mául kapta a magyar Érdemkereszt II. osztályát a csillaggal, a Souverain Máltai Lovagrend középkeresztjét és a jeruzsá-lemi Szent-Sír Lovagrend csillagos nagy-keresztjét. Magas állásában igaz szeretettel, nagy megértéssel és sok könnyes arcon hálátelt mosolyt fakasztó eredménnyel fog-lalkozik a színművészek egyéni és tes-tületi megsegítésének kérdésével. Még csak egyet. Dréhr államtitkár minden reggel első a hivatalában. A referenseket fél 9-től kezdve fogadja és álomra hajtják már fejüket a Dunasor lakói, mikor az utolsó ablak is elsötétül a minisztériumban. Ak-kor megy haza Vass miniszter, hűséges munkatársával, Dréhr államtitkárral. — Csendes — a háttérben kifejtett — műkö-désének áldásaiból az előrevetett fényuga-rakat látjuk már, az életadó meleg: a jövőé.

Dreyer Max, német író, sz. 1862. szept. 25-én, *Rostockban*. Előbb segéd-tanár volt Malechinban, Majna-Frankfurt-ban. 1888—1898-ban Berlinben a »Täg-liche Rundschau« szerkesztője volt. Ná-lunk is előadott színművei: »A segédta-nár« (Der Probekandidat), szmű 4 felv. Ford.: *Latzkó Andor*. Bem. 1900. aug. 31-én, Fővárosi Nyári Színház. (1902.